

HAŁASTRA (2) *sb f*

h- (1), ch- (1).

Wszystkie a jasne.

sg *N* hałastra (1). ◇ *G* hałastry (1).

Sł stp brak, Cn: chałastra, Linde XVII – XVIII w.

Pospółstwo, motłoch, hołota; canalicolae forenses, grexy infima multitudo a. plebs, plebs, vulgaritas, vulgus Cn (2) : Bo Cicones z Cygány/ nie dąleko chodzą: Więć ich ná to mniemanie przezwiśká vwodzą. A teź tá tey cháłáftry w tych kráiách nawięcey KlonWor 6.

Wyrażenie: »swowolna hałastra« (1): wprawmy w lepfzy rząd vkráinne fwowolne Kozáctwo/ [...] by tá fwowolna háłáfrá [Kozacy]/ czego fię dziwnego nie wáżyłá. VotSzl B3v.

KN